

Matt 21:1-9. 1:a advent 1:a årg 141130

Det finns ögonblick, som alltid kommer att finnas. Ögonblick som aldrig verkar upphöra. En man rider in på en åsna. Omgiven av mänsikor som hyllar honom. Jublet och sången stiger. Folket är glada, han är glad. Men då och då verkar det falla en skugga över hans ansikte. Han vet att människors hyllningar snabbt kan vändas till hat. Glädjen och smärtan finns samtidigt i hans ögon. Han känner människorna, han känner livet. Det liv vi lever med både glädje och smärta. Om det ögonblicket handlar denna dag.

Jag hoppas du har du kommit hit för att låta dig kittlas lite. För att öppna dina sinnen och vidga dina erfarenheter. Skulle du kunna säga. Så här, ja så här skulle det också kunna vara. Då kan du gott sitta kvar...

Ja, här kommer Jesus ridande till oss på en åsna. Världens första politiska gatuteater har det kallats. Han häcklade makten, han häcklade de som annars gjorde sina intåg i staden. Kungarna, militärerna, män med makt... Men hans följe består inte av några militärer och stolta springare. Hans följe var vanliga kvinnor och män och troligen ett antal barn. Fiskare, bönder, någon före detta sköka och tullindrivare. Om folket som stod bredvid verkligen såg det dom hade framför ögonen det vet vi inte. Kanske var deras längtan efter en riktig ledare så stark att man egentligen inte såg det som hände. Men vi vet att bara några dagar senare förbyttes hallelujaropen till vrede och man ropade korsfäst, korsfäst.

Jo, då och då kunde man nog se en skugga falla över ansiktet på honom.

Man kan undra vad folket hade förväntat sig...

Och kanske är inte vi så annorlunda vi heller. Det är inte alltid helt lätt att förhålla sig till honom. Det är mycket som blir så annorlunda än det vi är vana vid. Det vi tror oss ha lärt oss om hur det egentligen ska vara.

Ja, när man bråkade om vem som var störst i Guds rike, då ställde Jesus fram ett barn. Bli som barnet sa han, bli som det lilla barnet, då är ni störst. Och ur en vallpojkes matsäck plockade han plötsligt fram en måltid som räckte till tusentals hungriga. När man frågade efter makt och styrka, då sa han, -den hittar ni i svagheten. Och hos de föraktade, de som ingen ville vara med, hos dem bjöd han in sig och ställde till med fest.

Folket, de som stod runtomkring, man visste nog hur det var, man visste hur det borde vara. Men plötsligt var det liksom så annorlunda.

Plötsligt var det upp och ner med det man trodde var sant.

Och vi då, vad är rätt och fel, vem är störst och minst, rik och fattig, syndare och god. Svart och vitt, är det inte så också vi gärna vill ha det, svart och vitt, gärna svart på vitt...

Också kommer åsnan in i våra liv idag, åsnan och allt det den står för.

Kan du höra honom komma? Det oväntade, -övertaskningen!

Kan du höra honom komma? Han som vi väntar på, han som vi kanske längtar och frågar efter. På en åsna kommer han.

Och om någon frågar hur fort Gud färdas, så kanske man kan säga "med ljusets hastighet" eller nått sånt, för Gud finns ju överallt. Men lika sant är att säga, med en åsnas hastighet, med en åsnas hastighet färdas Gud. Hur skulle vi annars kunna se honom?

Kan du höra honom komma? Mannen på åsnan, Gud personifierad, Guds ansikte i den här världen –med en åsnas hastighet kommer hon. Hur ska du annars kunna se henne?

Nej, det finns också en annan verklighet. I bibeln kallas det för Guds rike. Jesus talar ofta om Guds rike. Men han säger att man kan liksom inte kan peka på det. Att det skulle finnas liksom här borta, eller där borta. Det finns mitt ibland er säger, mitt ibland er, ja till och med inom er... Och det fantastiska är mina vänner. Att det riket är lika verkligt, lika sant som det vi ser och kan ta på. Och jag tror att det står för det, som vår innersta längtan står för. Det du innerst inne vill och önskar. En plats där vi får växa och vara. En plats där du får vara du och jag får vara jag. Drömmen om kärleken, om freden och solidariteten och närheten människor emellan. Något vi kanske kan känna håller på att gå förlorat eller som håller på att glida oss ur händerna. Inte för att det alltid skulle kunna gå i uppfyllelse. Eller för att livet i ett slag skulle bli bekymmersfritt och så mycket enklare att leva. Nej, så enkelt verkar det inte vara. Det anar och förstår nog de flesta av oss.

Men att det finns något annat, något totalt annorlunda mitt i den här världen. Något som det går att leva i, att leva av. Och att det finns liksom ett slags tillvarons mellanrum, där vår längtan, vilja och önskan skulle kunna ha ett mål. Tänk om det är så, **tänk om det skulle kunna vara så här också...** att få ha något att få sträcka sig efter, att ha något att få sträcka sig emot.

Gud kommer till oss, ridande på en åsna. Ovärdigt säger några, löjeväckande och skrattretande säger andra. Ja, kanske är skrattretande det rätta ordet. För finns nått goare och mer förlösande, än att få skratta tillsammans. Och jag är säker på att Gud skrattar tillsammans med oss.

Gud på en åsna, jag bara älskar den bilden. Den är så underbart avväpnande.

Gud på en åsna. Hur ska jag annars kunna och hinna se honom.

Gud på en åsna, så tar vi udden av all moralism. Så tar vi udden av all den dogmatiska och livsförnekande tro som kyrkan och vi predikanter ofta har förmedlat genom åren.

"Nej, han talar ej latin - som den grå teologin

vilken halkat på sin egen halhets halka .

(Men han talar som en ton ur en mjuk violin och han talar såsom aftonens svalka.)"

Har du svårt att tro på kyrkans hela paket. Så uppmanar jag dig att i alla fall ta till dig bilden av mannen på åsnan. Gud som kommer till dig på en åsnerygg. Den är så annorlunda mot den här världen. Jag behöver den, jag tror också att du behöver den. Och inte minst vår värld.

Gud på en åsna, så blir Gud möjlig också för mig.